

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/713

af 17. april 2019

om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter udgør en sikkerhedstrussel, da det er en af indtægtskilderne for organiseret kriminalitet og således muliggør andre former for kriminalitet såsom terrorisme, narkotikahandel og menneskehandel.
- (2) Svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter udgør desuden en hindring for det digitale indre marked, da det undergraver forbrugernes tillid og medfører direkte økonomiske tab.
- (3) Der er behov for, at Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA ⁽³⁾ ajourføres og suppleres med det formål at medtage yderligere bestemmelser vedrørende lovovertrædelser, navnlig vedrørende it-relateret svig, og vedrørende sanktioner, forebyggelse, bistand til ofre og grænseoverskridende samarbejde.
- (4) Væsentlige mangler og forskelle i medlemsstaternes ret for så vidt angår svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter kan stå i vejen for forebyggelse, afsløring og straf af disse former for kriminalitet såvel som af andre former for grov og organiseret kriminalitet, der har forbindelse hertil eller muliggøres heraf, og det gør politisamarbejde og retligt samarbejde mere kompliceret og derfor mindre effektivt med negative konsekvenser for sikkerheden.
- (5) Svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter har en betydelig grænseoverskridende dimension, som fremhæves af en stigende digital komponent, hvilket understreger behovet for yderligere tiltag for at tilnærme den strafferetlige lovgivning på områderne svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter.
- (6) I de seneste år er der ikke alene sket en eksponentiel stigning i den digitale økonomi, der har også været en betydelig innovation på mange områder, herunder inden for betalingsteknologier. Nye betalingsteknologier indebærer brug af nye typer af betalingsinstrumenter, som, samtidig med at de åbner nye muligheder for forbrugere og virksomheder, også øger mulighederne for svig. I lyset af denne teknologiske udvikling er det derfor vigtigt at sikre, at den retlige ramme fortsat er relevant og tidssvarende med udgangspunkt i en teknologineutral tilgang.

⁽¹⁾ EUT C 197 af 8.6.2018, s. 24.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.4.2019.

⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter (EFT L 149 af 2.6.2001, s. 1).

- (7) Svig bruges ikke alene til at finansiere kriminelle grupper, men hæmmer også udviklingen af det digitale indre marked og gør borgerne mere tilbageholdende med at foretage onlinekøb.
- (8) Fælles definitioner på områderne svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter er vigtige for at sikre konsekvens i medlemsstaternes anvendelse af dette direktiv og for at fremme udveksling af oplysninger og samarbejde mellem kompetente myndigheder. Definitionerne bør omfatte nye typer af andre betalingsinstrumenter end kontanter, som giver mulighed for at overføre elektroniske penge og virtuelle valutaer. I definitionen af andre betalingsinstrumenter end kontanter bør der tages hensyn til, at et andet betalingsinstrument end kontanter kan bestå af forskellige elementer, der fungerer sammen, f.eks. en mobilbetalingsapplikation og en tilhørende autorisation (f.eks. et password). I dette direktiv bør anvendelsen af begrebet »et andet betalingsinstrument end kontanter« forstås således, at instrumentet reelt sætter indehaveren eller brugeren af instrumentet i stand til at overføre penge eller pengeværdier eller til at iværksætte en betalingsordre. Eksempelvis bør uretmæssig erhvervelse af en mobilbetalingsapplikation uden den nødvendige autorisation ikke blive betragtet som en uretmæssig erhvervelse af et andet betalingsinstrument end kontanter, da det ikke reelt sætter brugeren i stand til at overføre penge eller pengeværdier.
- (9) Dette direktiv bør kun finde anvendelse på andre betalingsinstrumenter end kontanter for så vidt angår instrumentets betalingsfunktion.
- (10) Dette direktiv bør kun omfatte virtuelle valutaer, i det omfang de typisk kan anvendes til at foretage betalinger. Medlemsstaterne bør tilskyndes til i national ret at sikre, at fremtidige valutaer af virtuel karakter, der er udstedt af deres centralbank eller andre offentlige myndigheder, nyder samme niveau af beskyttelse mod svigagtige lovovertrædelser, som andre betalingsmidler end kontanter generelt nyder. Elektroniske punge, der giver mulighed for at overføre virtuelle valutaer, bør være omfattet af dette direktiv i samme omfang som andre betalingsinstrumenter end kontanter. Definitionen af udtrykket »elektroniske omsætningsmidler« bør anerkende, at elektroniske punge til overførsel af virtuelle valutaer kan have, men ikke nødvendigvis har, form af et betalingsinstrument, og bør ikke udvide definitionen af et betalingsinstrument.
- (11) Afsendelse af falske fakturaer for at erhverve betalingsoplysninger bør betragtes som et forsøg på uretmæssig tilegnelse, som falder inden for dette direktivs anvendelsesområde.
- (12) Ved at anvende strafferetten til at give retlig beskyttelse af primært betalingsinstrumenter, som gør brug af særlige former for beskyttelse mod efterligning eller misbrug, er hensigten at tilskynde operatører til at sørge for en sådan særlig form for beskyttelse af de betalingsinstrumenter, som de udsteder.
- (13) Det er afgørende at have formålstjenlige og effektive strafferetlige foranstaltninger til at beskytte andre betalingsmidler end kontanter mod svig og forfalskning. Der er navnlig behov for en fælles strafferetlig tilgang med hensyn til fastlæggelsen af, hvilke konstituerende elementer af kriminel adfærd, der bidrager til eller baner vejen for den faktiske svigagtige anvendelse af andre betalingsmidler end kontanter. Adfærd såsom at indsamle og besidde betalingsinstrumenter med henblik på at begå svig, f.eks. ved phishing, skimming eller dirigering eller omdirigering af betalingstjenestebrugere til falske websteder, samt distribution af sådanne, f.eks. ved salg af kreditkortoplysninger på internettet, bør således gøres til selvstændige strafbare handlinger, uden krav om at der skal foreligge faktisk svigagtig anvendelse af andre betalingsmidler end kontanter. Sådan kriminel adfærd bør derfor omfatte situationer, hvor besiddelse, anskaffelse eller distribution ikke nødvendigvis fører til svigagtig anvendelse af sådanne betalingsinstrumenter. Hvor dette direktiv kriminaliserer besiddelse eller indehavelse, bør det dog ikke kriminalisere ren undladelse. Dette direktiv bør ikke straffe den legitime brug af et betalingsinstrument, herunder og i forbindelse med levering af innovative betalingstjenester, såsom tjenester der typisk udvikles af fintechvirksomheder.
- (14) For så vidt angår de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, finder begrebet »forsæt« anvendelse på alle de elementer, der udgør disse strafbare handlinger i overensstemmelse med national ret. Det er muligt at udlede en handlings forsætlige karakter samt den viden eller hensigt, der kræves som element i en lovovertrædelse, af objektive, faktiske forhold. Strafbare handlinger, som ikke kræver forsæt, bør ikke være omfattet af dette direktiv.
- (15) Dette direktiv omhandler klassiske former for adfærd, såsom svig, forfalskning, tyveri og uretmæssig tilegnelse, der allerede var formet af national ret inden digitaliseringsalderen. Dette direktivs udvidede anvendelsesområde til at omfatte ikkefysiske betalingsinstrumenter kræver derfor, at der formuleres definitioner for tilsvarende former for adfærd i den digitale verden, der supplerer og styrker Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU (*). Uretmæssig erhvervelse af et ikkefysisk andet betalingsinstrument end kontanter bør udgøre en strafbar handling,

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8).

i det mindste hvis det indebærer, at der begås en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-6 i direktiv 2013/40/EU, eller uretmæssig anvendelse af et ikkefysisk andet betalingsinstrument end kontanter. »Uretmæssig anvendelse« bør forstås som en handling udført af en person, som har ansvar for et ikkefysisk andet betalingsinstrument end kontanter, hvorved vedkommende bevidst og retsstridigt bruger instrumentet til sin egen eller andres fordel. Anskaffelse af et sådant uretmæssigt erhvervet instrument med henblik på svigagtig anvendelse heraf bør være strafbar, uden at det er nødvendigt at fastslå alle de faktiske elementer i den uretmæssige erhvervelse og uden krav om tidligere eller samtidig domfældelse for den forudgående lovovertrædelse, der førte til den uretmæssige erhvervelse.

- (16) Dette direktiv omfatter også værktøjer, der kan anvendes til at begå de lovovertrædelser, der er omhandlet deri. Af hensyn til behovet for at undgå at kriminalisere værktøjer, der er fremstillet og bragt i omsætning til legitime formål, og som, trods det at de kan anvendes til at begå strafbare handlinger, derfor ikke i sig selv udgør en trussel, bør kriminalisering være begrænset til værktøjer, der hovedsagelig er udformet eller specifikt er tilpasset med henblik på at begå de lovovertrædelser, som er omhandlet i dette direktiv.
- (17) Sanktioner og straffe for svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning i hele Unionen. Dette direktiv berører ikke individualiseringen og idømmelsen af straffe og fuldbyrdelse af domme under hensyn til sagens omstændigheder og berører heller ikke de generelle nationale strafferetlige regler.
- (18) Eftersom dette direktiv fastsætter minimumsregler, står det medlemsstaterne frit for at vedtage eller opretholde strengere regler for strafbare handlinger for så vidt angår svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter, herunder en bredere definition af lovovertrædelser.
- (19) Der bør indføres strengere straffe i de tilfælde, hvor en forbrydelse begås inden for rammerne af en kriminel organisation, som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA ⁽⁵⁾. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at fastsætte bestemte skærpende omstændigheder, hvis der i national ret er fastsat bestemmelser om særskilte strafbare handlinger, og dette kan føre til strengere straffe. Er en lovovertrædelse som omhandlet i dette direktiv begået af den samme person i forbindelse med en anden lovovertrædelse som omhandlet i dette direktiv, og udgør en af disse lovovertrædelser de facto et nødvendigt element i den anden, kan en medlemsstat i overensstemmelse med de generelle principper i national ret fastsætte, at en sådan adfærd betragtes som en skærpende omstændighed i forbindelse med hovedovertrædelsen.
- (20) Der bør indføres bestemmelser om kompetence for at sikre, at de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv, retsforfølges effektivt. Generelt behandles lovovertrædelser bedst i det strafferetlige system i det land, hvor de finder sted. Hver medlemsstat bør derfor fastlægge kompetence med hensyn til lovovertrædelser, der begås på dens område, og lovovertrædelser, der begås af dens statsborgere. Medlemsstaterne kan også fastlægge kompetence med hensyn til lovovertrædelser, der forårsager skade på deres område. De opfordres kraftigt til at gøre det.
- (21) Med henvisning til forpligtelserne i henhold til Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA ⁽⁶⁾ og Rådets afgørelse 2002/187/RIA ⁽⁷⁾, opfordres de kompetente myndigheder til i tilfælde af kompetencekonflikter at benytte muligheden for at foretage direkte høringer med bistand fra Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust).
- (22) Eftersom der er behov for særlige værktøjer til effektivt at efterforske svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og i betragtning af deres betydning for et velfungerende internationalt samarbejde mellem nationale myndigheder, bør de kompetente myndigheder i alle medlemsstaterne have adgang til de efterforskningsmidler, der typisk anvendes i sager vedrørende organiseret kriminalitet eller anden grov kriminalitet, hvis og i det omfang anvendelsen af disse værktøjer er hensigtsmæssig og står i rimeligt forhold til de i national ret fastlagte lovovertrædelsers karakter og grovhed. Endvidere bør de retshåndhævende myndigheder og andre kompetente myndigheder have rettidig adgang til relevante oplysninger med henblik på at efterforske og retsforfølge de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv. Medlemsstaterne opfordres til at afsætte passende menneskelige og finansielle ressourcer til de kompetente myndigheder, således at de kan efterforske og retsforfølge de i dette direktiv omhandlede lovovertrædelser behørigt.

⁽⁵⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

⁽⁶⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1).

- (23) Nationale myndigheder, der efterforsker eller retsforfølger de i dette direktiv omhandlede lovovertrædelser, bør tillægges beføjelser til at samarbejde med andre nationale myndigheder i samme medlemsstat og de tilsvarende myndigheder i andre medlemsstater.
- (24) I mange tilfælde ligger kriminelle handlinger bag hændelser, om hvilke der bør ske underretning til de relevante kompetente myndigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148⁽⁸⁾. Der kan herske mistanke om, at sådanne hændelser er af kriminel karakter, selv hvis der ikke på dette stadie er tilstrækkeligt bevis for, at der er tale om en strafbar handling. I en sådan situation bør relevante operatører af væsentlige tjenester og udbydere af digitale tjenester opfordres til at dele de underretninger, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2016/1148, med de retshåndhævende myndigheder, således at der kan sættes effektivt og bredt ind, og således at det bliver nemmere at henføre handlingerne til gerningsmændene og drage dem til ansvar herfor. Hvis et sikkert, beskyttet og mere robust miljø skal fremmes, kræver det navnlig en systematisk anmeldelse af hændelser af en formodet alvorlig kriminel karakter til de retshåndhævende myndigheder. Endvidere bør de enheder, som er udpeget i henhold til direktiv (EU) 2016/1148 til at håndtere IT-sikkerhedshændelser, når det er relevant, inddrages i de retshåndhævende myndigheders efterforskninger med henblik på at give oplysninger, i det omfang det findes hensigtsmæssigt på nationalt plan, og også med henblik på at yde særlig faglig bistand om informationssystemer.
- (25) Større sikkerhedshændelser som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366⁽⁹⁾ kan skyldes kriminalitet. Betalingstjenesteudbydere bør, når det er relevant, opfordres til at dele de underretninger, de i henhold til direktiv (EU) 2015/2366 skal give de kompetente myndigheder i deres hjemland, med de retshåndhævende myndigheder.
- (26) Der findes adskillige instrumenter og mekanismer på EU-plan til at muliggøre udveksling af oplysninger mellem nationale retshåndhævende myndigheder med henblik på efterforskning og retsforfølgning af kriminalitet. For at skabe et smidigere og hurtigere samarbejde mellem nationale retshåndhævende myndigheder og sikre, at disse instrumenter og mekanismer udnyttes til fulde, bør dette direktiv lægge endnu større vægt på de operationelle kontaktpunkter, som blev indført ved rammeafgørelse 2001/413/RIA. Medlemsstaterne bør kunne beslutte at benytte de eksisterende netværk af operationelle kontaktpunkter såsom det, der er oprettet ved direktiv 2013/40/EU. Kontaktpunkterne bør yde effektiv bistand, f.eks. ved at lette udvekslingen af relevante oplysninger, yde teknisk rådgivning eller tilvejebringe juridiske oplysninger. For at sikre at netværket fungerer hensigtsmæssigt, bør hvert kontaktpunkt hurtigt kunne kommunikere med kontaktpunktet i en anden medlemsstat. Eftersom kriminalitet omfattet af dette direktiv har en betydelig grænseoverskridende dimension, og navnlig i betragtning af det elektroniske bevismateriale flygtige karakter, bør medlemsstaterne kunne reagere straks på hasteanmodninger fra netværket og give en tilbagemelding inden for otte timer. I meget hastende og alvorlige tilfælde bør medlemsstaterne underrette Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol).
- (27) Det er meget vigtigt ved bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter, at kriminalitet anmeldes til de offentlige myndigheder uden unødigt ophold, da det ofte er udgangspunktet for den strafferetlige efterforskning. Der bør træffes foranstaltninger til at tilskynde til anmeldelser fra fysiske og juridiske personer, navnlig fra finansielle institutioner, til de retshåndhævende og retlige myndigheder. Disse foranstaltninger kan bygge på forskellige typer tiltag, herunder lovgivningsmæssige retsakter, der indeholder en forpligtelse til at anmelde mistanke om svig, eller ikke-lovgivningsmæssige tiltag, såsom etablering af eller støtte til organisationer eller ordninger, der fremmer udveksling af oplysninger, eller overdstgørelse. Enhver sådan foranstaltning, der involverer behandling af personoplysninger, bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽¹⁰⁾. Navnlig bør enhver videregivelse af oplysninger med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af lovovertrædelser vedrørende svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter ske i overensstemmelse med nævnte forordnings krav, navnlig retsgrundlaget for behandling.
- (28) For at gøre det lettere at anmelde kriminalitet omgående og direkte bør Kommissionen nøje overveje oprettelse af medlemsstaterne af effektive onlinesystemer til anmeldelse af svig og standardiserede indberetningsmodeller på EU-plan. Sådanne systemer kunne gøre det lettere at anmelde svig begået med andre betalingsmidler end kontanter, som ofte foregår online, og dermed styrke støtten til ofre, identificeringen og analysen af trusler fra cyberkriminalitet og de kompetente nationale myndigheders arbejde og grænseoverskridende samarbejde.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (29) Lovovertrædelserne omhandlet i dette direktiv er ofte af grænseoverskridende karakter. Bekæmpelsen af disse lovovertrædelser afhænger derfor af et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne opfordres til, i det omfang det er hensigtsmæssigt, at sikre effektiv anvendelse af instrumenter om gensidig anerkendelse og retshjælp i forbindelse med lovovertrædelser, der er omfattet af dette direktiv.
- (30) Efterforskning og retsforfølgelse af alle former for svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter, herunder vedrørende små pengebeløb, er navnlig vigtig for at kunne bekæmpe dem effektivt. Indberetningsforpligtelser, udveksling af oplysninger og statistiske opgørelser er effektive måder til afsløring af svigagtig virksomhed, især lignende aktiviteter, der involverer pengebeløb, som isoleret set er små.
- (31) Svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter kan have alvorlige økonomiske og ikkeøkonomiske konsekvenser for ofrene. Hvis sådan svig f.eks. indebærer identitetstyveri, forværres konsekvenserne ofte som følge af omdømmemæssig og erhvervmæssig skade, skade på en persons kreditvurdering samt alvorlig følelsesmæssig skade. Medlemsstaterne bør vedtage bistands-, støtte- og beskyttelsesforanstaltninger for at mindske sådanne konsekvenser.
- (32) Der kan ofte gå lang tid, før ofrene finder ud af, at de har lidt et tab som følge af svig og forfalskning. I denne periode kan der udvikle sig en spiral af indbyrdes forbundne forbrydelser, hvorved de negative konsekvenser for ofrene forværres.
- (33) Fysiske personer, som er ofre for svig i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter, er tillagt rettigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU ⁽¹⁾. Medlemsstaterne bør vedtage foranstaltninger til bistand og støtte til sådanne ofre, som bygger på de foranstaltninger, der kræves i medfør af nævnte direktiv, men som mere direkte tilgodeser de specifikke behov hos ofre for svig relateret til identitetstyveri. Sådanne foranstaltninger bør navnlig omfatte en liste over særlige institutioner, der dækker forskellige aspekter af identitetsrelateret kriminalitet og støtte til ofre, specialiseret psykologisk støtte og rådgivning om finansielle, praktiske og juridiske spørgsmål, samt hjælp til at få tilgængelig erstatning. Medlemsstaterne bør opfordres til at oprette et centralt nationalt onlineinformationsværktøj for at lette ofres adgang til bistand og støtte. Juridiske personer bør ligeledes tilbydes specifikke oplysninger og rådgivning om beskyttelse mod de negative konsekvenser af sådan kriminalitet.
- (34) Dette direktiv bør sikre juridiske personer retten til adgang til oplysninger i overensstemmelse med national ret om procedurerne for indgivelse af klager. Denne ret er navnlig nødvendig for små og mellemstore virksomheder og bør bidrage til at skabe et bedre erhvervsklima for små og mellemstore virksomheder. Fysiske personer er allerede sikret denne ret i henhold til direktiv 2012/29/EU.
- (35) Medlemsstaterne bør med bistand fra Kommissionen indføre eller skærpe politikker til forebyggelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter samt foranstaltninger til at nedbringe risikoen for, at sådanne lovovertrædelser forekommer, ved hjælp af oplysnings- og bevidstgørelseskampagner. I den forbindelse kunne medlemsstaterne udvikle og ajourføre et permanent bevidstgørelsesværktøj med praktiske eksempler på svigagtig praksis i et letforståeligt format. Dette værktøj kan være forbundet med eller være en del af det centrale onlineinformationsværktøj for ofre. Medlemsstaterne kan desuden indføre forsknings- og uddannelsesprogrammer. Der bør tages særligt hensyn til sårbare personers behov og interesser. Medlemsstaterne opfordres til at sikre, at der stilles tilstrækkelig finansiering til rådighed for sådanne kampagner.
- (36) Det er nødvendigt at indsamle statistiske data om svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsinstrumenter end kontanter. Medlemsstaterne bør derfor pålægges at sikre, at der findes et passende system til registrering, fremstilling og fremlæggelse af eksisterende statistiske data om de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv.
- (37) Dette direktiv har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i rammeafgørelse 2001/413/RIA. Da de ændringer, der skal foretages, er væsentlige både med hensyn til antal og art, bør rammeafgørelse 2001/413/RIA af klarhedshensyn erstattes i sin helhed for de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandards for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57).

- (38) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.
- (39) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (40) Målene for dette direktiv, nemlig at indføre strafferetlige sanktioner for svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, samt at forbedre og fremme grænseoverskridende samarbejde både mellem kompetente myndigheder og mellem fysiske og juridiske personer og kompetente myndigheder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (41) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder retten til frihed og sikkerhed, respekten for privatliv og familieliv, beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, retten til adgang til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang, uskyldsformodningen og retten til et forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf samt retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse. Dette direktiv søger at sikre fuld overholdelse af disse rettigheder og principper og bør gennemføres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes minimumsregler for bestemmelsen af, hvad der udgør strafbare handlinger, og for sanktioner ved svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter. Det gør det lettere at forebygge sådanne lovovertrædelser samt at bistå og støtte ofre.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »andet betalingsinstrument end kontanter«: en ikkefysisk eller fysisk beskyttet anordning eller et ikkefysisk eller fysisk beskyttet objekt eller dokument, eller en kombination heraf, bortset fra lovligt betalingsmidler, som alene eller i forbindelse med en procedure eller et sæt af procedurer sætter indehaveren eller brugeren i stand til at overføre penge eller pengeværdier, herunder via elektroniske omsætningsmidler
- b) »beskyttet anordning, objekt eller dokument«: en anordning, et objekt eller et dokument, der er beskyttet mod efterligning eller svigagtig anvendelse, f.eks. i kraft af udformning, kodning eller underskrift
- c) »elektronisk omsætningsmiddel«: enhver form for elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF ⁽¹²⁾ eller virtuel valuta

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

- d) »virtuel valuta«: et digitalt udtryk for en værdi, som ikke er udstedt eller garanteret af en centralbank eller en offentlig myndighed, ikke nødvendigvis er knyttet til en lovligt oprettet valuta og ikke har retlig status som valuta eller penge, men som accepteres af fysiske eller juridiske personer som omsætningsmiddel og kan overføres, lagres og handles elektronisk
- e) »informationssystem«: et informationssystem som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2013/40/EU
- f) »edb-data«: edb-data som defineret i artikel 2, litra b), i direktiv 2013/40/EU
- g) »juridisk person«: en enhed, der i henhold til gældende ret har juridisk personlighed, med undtagelse af stater eller offentlige organer, når de udøver statsmyndighed, samt af offentlige internationale organisationer.

AFSNIT II

LOVOVERTRÆDELSER

Artikel 3

Svigagtig anvendelse af andre betalingsinstrumenter end kontanter

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt:

- a) svigagtig anvendelse af et stjålet eller på anden vis uretmæssigt tilegnet eller erhvervet andet betalingsinstrument end kontanter
- b) svigagtig anvendelse af et forfalsket eller efterlignet andet betalingsinstrument end kontanter.

Artikel 4

Lovovertrædelser relateret til svigagtig anvendelse af fysiske andre betalingsinstrumenter end kontanter

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt:

- a) tyveri eller anden uretmæssig tilegnelse af et fysisk andet betalingsinstrument end kontanter
- b) svigagtig forfalskning eller efterligning af et fysisk andet betalingsinstrument end kontanter
- c) besiddelse af et stjålet eller på anden vis uretmæssigt tilegnet betalingsinstrument eller af et forfalsket eller efterlignet fysisk andet betalingsinstrument end kontanter med henblik på svigagtig anvendelse
- d) anskaffelse til sig selv eller en anden, herunder modtagelse, tilegnelse, køb, overførsel, import, eksport, salg, transport eller distribution af et stjålet, forfalsket eller efterlignet fysisk andet betalingsinstrument end kontanter med henblik på svigagtig anvendelse.

Artikel 5

Lovovertrædelser relateret til svigagtig anvendelse af ikkefysiske andre betalingsinstrumenter end kontanter

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt:

- a) uretmæssig erhvervelse af et ikkefysisk andet betalingsinstrument end kontanter, i det mindste hvis denne erhvervelse har indebåret, at der er begået en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3-6 i direktiv 2013/40/EU, eller uretmæssig anvendelse af et ikkefysisk andet betalingsinstrument end kontanter
- b) svigagtig forfalskning eller efterligning af et ikkefysisk andet betalingsinstrument end kontanter
- c) besiddelse af et uretmæssigt erhvervet, forfalsket eller efterlignet ikkefysisk andet betalingsinstrument end kontanter med henblik på svigagtig anvendelse, i det mindste hvis den ulovlige oprindelse er kendt på tidspunktet for besiddelsen af instrumentet
- d) anskaffelse til sig selv eller en anden, herunder salg, overførsel eller distribution, eller tilgængeliggørelse af et uretmæssigt erhvervet, forfalsket eller efterlignet ikkefysisk andet betalingsinstrument end kontanter med henblik på svigagtig anvendelse.

*Artikel 6***Svig i forbindelse med informationssystemer**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det, når det sker forsætligt og retsstridigt, udgør en strafbar handling at gennemføre eller forårsage en overførsel af penge, pengeværdier eller virtuel valuta og derved forårsage et uretmæssigt tab af formuegoder for en anden person med henblik på at give gerningsmanden eller en tredjemand fortjeneste ved:

- a) uretmæssigt at forhindre eller gribe ind i et informationssystems korrekte funktion
- b) uretmæssigt at indlæse, ændre, slette, overføre eller tilbageholde edb-data.

*Artikel 7***Værktøjer, der anvendes til at begå lovovertrædelser**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fremstilling, anskaffelse til sig selv eller en anden, herunder import, eksport, salg, transport eller distribution, eller tilgængeliggørelse af en anordning eller et instrument, edb-data eller andre midler, der primært er udformet eller specifikt er tilpasset med henblik på at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 4, litra a) og b), artikel 5, litra a) og b), eller artikel 6, i det mindste når de begås i den hensigt at benytte midlerne, udgør en strafbar handling.

*Artikel 8***Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at anstiftelse af og medvirken og tilskyndelse til de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser udgør en strafbar handling.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forsøg på at begå en af de i artikel 3, artikel 4, litra a), b) eller d), artikel 5, litra a) eller b), eller artikel 6 omhandlede lovovertrædelser udgør en strafbar handling. Med hensyn til artikel 5, litra d), træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at i det mindste forsøg på uretmæssig anskaffelse af et uretmæssigt erhvervet, forfalsket eller efterlignet ikkefysisk andet betalingsinstrument end kontanter til sig selv eller en anden udgør en strafbar handling.

*Artikel 9***Sanktioner over for fysiske personer**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3, artikel 4, litra a) og b), og artikel 5, litra a) og b), omhandlede lovovertrædelser kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst to år.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 4, litra c) og d), og artikel 5, litra c) og d), omhandlede lovovertrædelser kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst et år.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den i artikel 6 omhandlede lovovertrædelse kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst tre år.
5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den i artikel 7 omhandlede lovovertrædelse kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst to år.
6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3-6 omhandlede lovovertrædelser kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst fem år, hvis de begås inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA, uanset den i nævnte afgørelse fastsatte sanktion.

*Artikel 10***Juridiske personers ansvar**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser, som begås til fordel for dem af en person, der handler enten alene eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person baseret på et af følgende forhold:

- a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person
- b) bemyndigelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne
- c) bemyndigelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar, hvis manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en af de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser til fordel for den juridiske person.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til en af de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser.

*Artikel 11***Sanktioner over for juridiske personer**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer, som kendes ansvarlige efter artikel 10, stk. 1 eller 2, pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, hvilket omfatter strafferetlige eller administrative bøder og kan omfatte andre sanktioner, såsom:

- a) udelukkelse fra ret til offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidig udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner
- c) midlertidig eller varig udelukkelse fra at udøve erhvervsvirksomhed
- d) anbringelse under retsligt tilsyn
- e) tvangsopløsning efter retskendelse
- f) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelser.

AFSNIT III

KOMPETENCE OG EFTERFORSKNING*Artikel 12***Kompetence**

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastlægge sin kompetence med hensyn til de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser, i de tilfælde hvor et eller flere af følgende gør sig gældende:

- a) lovovertrædelserne er helt eller delvis begået på dens område
- b) gerningsmanden er en af dens statsborgere.

2. Med henblik på stk. 1, litra a), anses en lovovertrædelse for at være helt eller delvist begået på en medlemsstats område, når gerningsmanden begår lovovertrædelserne, mens vedkommende fysisk befinder sig på dette område, uanset om lovovertrædelserne begås ved hjælp af et informationssystem på dette område.

3. Medlemsstaten underretter Kommissionen, hvis den beslutter at fastlægge kompetence med hensyn til en af de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser, som er begået uden for dens område, herunder når:

- a) gerningsmanden har sit sædvanlige opholdssted på dens område
- b) lovovertrædelserne er begået til fordel for en juridisk person, som er etableret på dens område
- c) lovovertrædelserne er begået mod en af dens statsborgere eller mod en person, der har sædvanligt opholdssted på dens område.

*Artikel 13***Effektiv efterforskning og effektivt samarbejde**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, enheder eller tjenester, som er ansvarlige for efterforskning eller retsforfølgning af de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser, råder over efterforskningsmidler, som er effektive og står i et rimeligt forhold til den begåede kriminalitet, såsom dem, der anvendes til bekæmpelse af organiseret kriminalitet eller anden grov kriminalitet.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at oplysninger, som fysiske eller juridiske personer i henhold til national ret har pligt til at videregive vedrørende de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser, uden unødigt ophold når frem til de myndigheder, som efterforsker eller retsfølger disse lovovertrædelser.

AFSNIT IV

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER OG ANMELDELSE AF KRIMINALITET*Artikel 14***Udveksling af oplysninger**

1. Med henblik på udveksling af oplysninger om de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser, sikrer medlemsstaterne, at de har et nationalt operationelt kontaktpunkt, som står til disposition døgnet rundt alle ugens dage. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at der findes procedurer, således at hasteanmodninger om bistand behandles omgående, og at den kompetente myndighed svarer inden for otte timer fra modtagelsen, idet den som minimum angiver, om anmodningen vil blive besvaret og i hvilken form samt det forventede tidspunkt, inden for hvilket svaret vil blive sendt. Medlemsstaterne kan beslutte at benytte de eksisterende netværk af operationelle kontaktpunkter.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, Europol og Eurojust om deres udpegede kontaktpunkt som omhandlet i stk. 1. De opdaterer oplysningerne, når det er nødvendigt. Kommissionen videregiver disse oplysninger til de øvrige medlemsstater.

*Artikel 15***Anmeldelse af kriminalitet**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der stilles passende anmeldelseskkanaler til rådighed med henblik på at lette anmeldelse af de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser til de retshåndhævende myndigheder og andre kompetente nationale myndigheder uden unødigt ophold.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at tilskynde finansielle institutioner og andre juridiske personer, der er aktive på deres område, til uden unødigt ophold at anmelde mistanke om svig til de retshåndhævende myndigheder og andre kompetente myndigheder med henblik på afsløring, forebyggelse, efterforskning eller retsforfølgning af de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser.

*Artikel 16***Bistand og støtte til ofre**

1. Medlemsstaterne sikrer, at fysiske og juridiske personer, der har lidt skade som følge af en af de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser, som begås ved misbrug af personlige oplysninger:
 - a) tilbydes specifik oplysning og rådgivning om, hvordan de kan beskytte sig selv mod lovovertrædelsernes negative konsekvenser, såsom skade på omdømmet, og
 - b) får en liste over særlige institutioner, som beskæftiger sig med forskellige aspekter af identitetsrelateret kriminalitet og støtte til ofre.
2. Medlemsstaterne opfordres til at indføre centrale nationale onlineinformationsværktøjer for at lette adgangen til bistand og støtte for fysiske eller juridiske personer, der har lidt skade som følge af de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser, som begås ved misbrug af personlige oplysninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer, der er ofre for de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser, uden unødigt ophold efter deres første kontakt med en kompetent myndighed tilbydes følgende oplysninger:

- a) procedurerne for indgivelse af klage vedrørende lovovertrædelser og ofrets rolle i sådanne procedurer
- b) retten til at modtage oplysninger om sagen i overensstemmelse med national ret
- c) de til rådighed værende procedurer for at indgive en klage, hvis den kompetente myndighed ikke respekterer ofrets rettigheder under straffesagen
- d) kontaktoplysninger med henblik på kommunikation om deres sag.

Artikel 17

Forebyggelse

Medlemsstaterne iværksætter egnede tiltag, herunder via internettet, såsom oplysnings- og bevidstgørelseskampagner og forsknings- og uddannelsesprogrammer med henblik på at nedbringe omfanget af svig, øge bevidstheden og nedbringe risikoen for at blive offer for svig. Hvor det er relevant, handler medlemsstaterne i samarbejde med interessenter.

Artikel 18

Overvågning og statistik

1. Senest den 31. august 2019 fastlægger Kommissionen et detaljeret program for overvågning af dette direktivs udbytte, resultater og virkninger. I overvågningsprogrammet fastlægges metoderne til samt intervallerne for indsamling af de nødvendige data og øvrig dokumentation. Det skal præcisere, hvilke tiltag Kommissionen og medlemsstaterne skal træffe med hensyn til indsamling, udveksling og analyse af dataene og den øvrige dokumentation.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der findes et system til registrering, fremstilling og fremlæggelse af anonymiserede statistiske data, som måler anmeldelses-, efterforsknings- og rettergangsfaserne i forbindelse med de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser.

3. De statistiske data omhandlet i stk. 2 skal mindst omfatte de eksisterende data om det antal af de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser, som er registreret af medlemsstaterne, og om det antal personer, der er blevet retsforfulgt og dømt for de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser.

4. Medlemsstaterne fremsender årligt de data, der indsamles efter stk. 1, 2 og 3, til Kommissionen. Kommissionen sørger for, at der hvert år offentliggøres en konsolideret oversigt over disse statistiske rapporter, og at denne fremsendes til de kompetente specialiserede EU-agenturer og -organer.

Artikel 19

Erstatning af rammeafgørelse 2001/413/RIA

Rammeafgørelse 2001/413/RIA erstattes for så vidt angår medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, idet dette dog ikke berører disse medlemsstaters forpligtelser for så vidt angår fristen for gennemførelse af nævnte rammeafgørelse i den nationale lovgivning.

For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til rammeafgørelse 2001/413/RIA som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 20

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. maj 2021. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 21***Evaluerings og rapportering**

1. Kommissionen forelægger senest den 31. maj 2023 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori det vurderes, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterleve dette direktiv. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.
2. Kommissionen foretager senest den 31. maj 2026 en evaluering af dette direktivs indvirkning på bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter samt på de grundlæggende rettigheder og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.
3. I forbindelse med evalueringen omhandlet i denne artikels stk. 2 rapporterer Kommissionen også om nødvendigheden, gennemførligheden og effektiviteten af at skabe sikre nationale onlinesystemer, der skal give ofrene mulighed for at anmelde de i artikel 3-8 omhandlede lovovertrædelser, samt af at indføre en standardiseret EU-indberetningsmodel som grundlag for medlemsstaterne.

*Artikel 22***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. april 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand
